VERORDENING (EEG) Nr. 2144/87 VAN DE RAAD

van 13 juli 1987

inzake de douaneschuld

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

Gezien het advies van het Europese Parlement (2),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (3),

Overwegende dat in Richtlijn 79/623/EEG van de Raad van 25 juni 1979 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van de douaneschuld (4) de verschillende situaties zijn omschreven waarin een douaneschuld bij invoer of bij uitvoer ontstaat; dat hierbij tevens het tijdstip is bepaald dat in aanmerking moet worden genomen voor de vaststelling van het bedrag van de douaneschuld en de opeisbaarheid daarvan en tevens de gevallen zijn geregeld waarin de douaneschuld tenietgaat;

Overwegende dat de regels met betrekking tot het ontstaan van de douaneschuld, de vaststelling van het bedrag en de opeisbaarheid van de douaneschuld en het tenietgaan ervan zo belangrijk zijn voor de goede werking van de douane-unie, dat de uniforme toepassing ervan in de Gemeenschap zo goed mogelijk moet worden gewaarborgd; dat te dien einde de huidige bepalingen van Richtlijn 79/623/EEG door een verordening moeten worden vervangen; dat hieruit een grotere rechtszekerheid voor de burgers zal voortvloeien;

Overwegende dat in deze verordening alle in Richtlijn 79/623/EEG vervatte beginselen moeten worden opgenomen, evenwel aangevuld in het licht van de sedert de goedkeuring van de richtlijn opgedane ervaring; dat in het bijzonder moet worden bepaald dat de feitelijke opneming in de Gemeenschapseconomie, van goederen die aan invoerverboden of -beperkingen onderworpen zijn, ongeacht de aard daarvan, doch met uitzondering van verdovende middelen, een douaneschuld doet ontstaan; dat immers de economische en financiële invloed op de Gemeenschapseconomie van deze feitelijke opneming volledig gelijk is aan de invloed die zou voortvloeien uit een invoer die op regelmatige wijze is uitgevoerd overeenkomstig een door de bevoegde autoriteiten verleende vergunning, waarbij het toegestaan wordt om van het betrokken invoerverbod of van de betrokken invoerbeperking af te wijken; dat in het gemeenschappelijk douanetarief voor de toepassing van de daarin aangegeven douanerechten trouwens geen onderscheid wordt gemaakt tussen goederen die op regelmatige wijze in de Gemeenschapseconomie opgenomen zijn en goederen die op onregelmatige wijze opgenomen zijn;

Overwegende dat tevens moet worden bepaald dat een douaneschuld bij uitvoer ontstaat, ook indien deze betrekking heeft op goederen waarvoor een uitvoerverbod geldt, ongeacht de aard daarvan, wanneer als gevolg van een onregelmatigheid deze goederen daadwerkelijk het douanegebied van de Gemeenschap verlaten;

Overwegende dat het gerechtvaardigd is te bepalen dat de douaneschuld bij invoer tenietgaat ten opzichte van goederen, indien deze door de douaneautoriteiten in beslag worden genomen en vervolgens verbeurd worden verklaard;

Overwegende dat voor de vaststelling van de situaties waarin een douaneschuld ontstaat, eveneens rekening moet worden gehouden met Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad van 21 december 1982 betreffende de regeling tijdelijke invoer (5), laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, waarin is vastgesteld dat in bepaalde gevallen die douaneregeling uitsluitend met gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten wordt toegepast;

Overwegende dat artikel 10 van Richtlijn 79/623/EEG inzake het handelsverkeer tussen de Lid-Staten moet worden aangevuld met bijzondere regels voor de compenserende heffing die in bepaalde omstandigheden wordt geheven bij de verzending van een Lid-Staat naar een andere Lid-Staat van onder de regeling actieve veredeling verkregen goederen; dat eveneens rekening moet worden gehouden met de bepalingen die van toepassing zijn op het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en de derde landen die de Europese Vrijhandelsassociatie vormen; dat de met deze derde landen gesloten overeenkomsten immers voorzien in de toepassing van een preferentiële tariefbehandeling ten gunste van goederen van oorsprong uit de Lid-Staten; dat, in het geval waarin het gaat om veredelingsprodukten die in de Gemeenschap verkregen zijn onder de regeling actieve veredeling, deze preferentiële tariefbehandeling afhankelijk is van de betaling van invoerrechten voor de goederen uit derde landen die in deze veredelingsprodukten verwerkt zijn;

Overwegende voorts dat het wenselijk is om de regels inzake de opeisbaarheid van het bedrag van de douaneschuld, die thans in artikel 8 van Richtlijn 79/623/EEG zijn opgenomen, te voegen bij de bepalingen inzake de boeking en de betalingsvoorwaarden van douaneschulden;

Overwegende dat de uniforme toepassing van de bepalingen van deze verordening gewaarborgd moet worden en dat daartoe een communautaire procedure moet worden ingesteld waarbij de uitvoeringsbepalingen binnen passende termijnen kunnen worden vastgesteld; dat een beroep moet worden gedaan op het Comité

(1) PB nr. C 261 van 29. 9. 1984, blz. 4.
(2) PB nr. C 122 van 20. 5. 1985, blz. 158.
(3) PB nr. C 44 van 15. 2. 1985, blz. 8.
(4) PB nr. L 179 van 17. 7. 1979, blz. 31.
(5) PB nr. L 376 van 31. 12. 1982, blz. 1.

Algemene Douanevoorschriften dat is ingesteld bij artikel 24 van Richtlijn 79/695/EEG van de Raad van 24 juli 1979 inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen (1), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/853/EEG (2), ten einde te komen tot een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie op dit gebied;

Overwegende dat deze verordening betrekking heeft op de douaneschuld, of deze nu voortvloeit uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid dan wel uit de toepassing van de bepalingen van het Verdrag die betrekking hebben op de douane-unie; dat deze maatregel noodzakelijk is om via de werking van de gemeenschappelijke markt een van de doelstellingen van de Gemeenschap te verwezenlijken; dat het Verdrag, wat de douane-unie betreft, niet in de daartoe vereiste bevoegdheden voorziet; dat het derhalve noodzakelijk is deze verordening tevens op artikel 235 van het Verdrag te baseren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In deze verordening worden de regels vastgesteld met betrekking tot:

a) het ontstaan van de douaneschuld;

b) het tijdstip dat in aanmerking moet worden genomen voor de vaststelling van het bedrag van de douaneschuld;

c) het tenietgaan van de douaneschuld.

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

a) *douaneschuld:* de op een persoon rustende verplichting tot betaling van de rechten bij invoer (douaneschuld bij invoer) of bij uitvoer (douaneschuld bij uitvoer) die krachtens de geldende bepalingen op aan dergelijke rechten onderhevige goederen van toepassing zijn;

b) *persoon:*

— een natuurlijk persoon, of

— een rechtspersoon, of,

— wanneer deze mogelijkheid volgens de van kracht zijnde voorschriften bestaat, een vereniging van personen die als handelingsbekwaam wordt erkend, zonder dat zij de wettelijke status van rechtspersoon bezit;

c) *communautaire goederen:* goederen die

— geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap, zonder toevoeging van goederen afkomstig uit derde landen of uit gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap;

— afkomstig zijn uit landen of gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap en die zich in een Lid-Staat in het vrije verkeer bevinden;

— in het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen, uit hetzij uitsluitend in het tweede streepje, hetzij in het eerste en tweede streepje bedoeld goederen;

d) *rechten bij invoer:* de douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede de landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;

e) *rechten bij uitvoer:* de landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen.

TITEL I

ONTSTAAN VAN DE DOUANESCHULD

A. Douaneschuld bij invoer

Artikel 2

1. Er ontstaat een douaneschuld bij invoer:

a) wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen in het vrije verkeer worden gebracht of wanneer dergelijke goederen onder de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten worden geplaatst;

b) wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht.

Wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen, die zich in een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde vrije zone bevinden, op onregelmatige wijze in een ander deel van dit gebied worden binnengebracht, wordt dit binnenbrengen beschouwd als een op onregelmatige wijze binnenbrengen in het douanegebied van de Gemeenschap.

In de zin van dit punt wordt onder „op onregelmatige wijze binnenbrengen" verstaan elk binnenbrengen met schending van de bepalingen welke zijn vastgesteld voor de toepassing van artikel 2 van Richtlijn 68/312/EEG van de Raad van 30 juli 1968 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot het aanbrengen bij de douane van goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen en de voorlopige opslag van deze goederen (3), laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte;

c) wanneer aan de rechten bij invoer onderworpen goederen onttrokken worden aan het douanetoezicht dat de voorlopige opslag van deze goederen of het plaatsen ervan onder een douaneregeling met douanetoezicht met zich brengt;

(1) PB nr. L 205 van 13. 8. 1979, blz. 19.
(2) PB nr. L 319 van 7. 11. 1981, blz. 1.
(3) PB nr. L 194 van 6. 8. 1968, blz. 13.

d) wanneer niet wordt voldaan aan een van de verplichtingen welke met betrekking tot aan rechten bij invoer onderworpen goederen voortvloeien uit de voorlopige opslag van deze goederen of uit het gebruik van de douaneregeling waaronder zij geplaatst zijn, dan wel wanneer één van de voor het plaatsen van de goederen onder de betrokken regeling vastgestelde voorwaarden niet in acht wordt genomen, tenzij wordt vastgesteld dat dit verzuim zonder werkelijke gevolgen gebleven is voor de juiste werking van de voorlopige opslag of van de betrokken douaneregeling;

e) wanneer niet wordt voldaan aan een van de verplichtingen die voortvloeien uit het in het vrije verkeer brengen van goederen waarvoor een gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten geldt, omdat zij voor bijzondere doeleinden bestemd zijn, of wanneer niet wordt voldaan aan een van de voorwaarden voor het toekennen van deze vrijstelling, tenzij wordt vastgesteld dat dit verzuim zonder werkelijke gevolgen gebleven is voor de bestemming van die goederen;

f) wanneer aan rechten bij invoer onderworpen afvallen en overblijfselen, die het gevolg zijn van het met voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten vernietigen van goederen, definitief op het douanegebied van de Gemeenschap aanwezig blijven, wanneer deze vernietiging tot gevolg heeft dat:

— hetzij overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), ten aanzien van de genoemde goederen geen douaneschuld ontstaat die krachtens het bepaalde onder e) had moeten ontstaan;

— hetzij de terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer op basis van Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad van 2 juli 1979 inzake terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3069/86 [2], mogelijk wordt met betrekking tot de goederen waarvoor de douaneschuld was ontstaan.

2. De douaneschuld bij invoer ontstaat ook als zij betrekking heeft op goederen die onderworpen zijn aan een invoerverbod of invoerbeperking, ongeacht de aard daarvan.

Er ontstaat echter geen douaneschuld bij het op onregelmatige wijze binnenbrengen in het douanegebied van de Gemeenschap van verdovende middelen die geen deel uitmaken van het door de bevoegde autoriteiten streng gecontroleerde economische circuit ten behoeve van gebruik voor medische en wetenschappelijke doeleinden. Voor de strafwetgeving van toepassing op inbreuken op de douanewetgeving wordt deze douaneschuld evenwel geacht te zijn ontstaan indien de strafwetgeving van een Lid-Staat bepaalt dat de douanerechten als grondslag dienen voor de vaststelling van sancties of indien het bestaan van een douaneschuld grond vormt tot strafvervolging.

Artikel 3

Het tijdstip waarop de douaneschuld bij invoer ontstaat, wordt geacht te zijn:

a) in de gevallen bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a): het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten de aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of de tijdelijke invoer van de goederen aanvaarden of waarop enige andere handeling plaatsvindt die volgens de geldende bepalingen dezelfde rechtsgevolgen heeft als deze aanvaarding;

b) in de gevallen bedoeld in artikel 2, lid 1, onder b): het tijdstip waarop het op onregelmatige wijze binnenbrengen van de goederen in het douanegebied van de Gemeenschap plaatsvindt;

c) in de gevallen bedoeld in artikel 2, lid 1, onder c): het tijdstip waarop het onttrekken van de goederen aan het douanetoezicht plaatsvindt;

d) in de gevallen bedoeld in artikel 2, lid 1, onder d): hetzij het tijdstip waarop niet meer wordt voldaan aan de verplichting waarvan het niet-nakomen de douaneschuld doet ontstaan, hetzij het tijdstip waarop de goederen onder de betrokken douaneregeling werden geplaatst, wanneer achteraf blijkt dat aan één van de voor het plaatsen van genoemde goederen onder die regeling vastgestelde voorwaarden niet echt werd voldaan;

e) in de gevallen bedoeld in artikel 2, lid 1, onder e): hetzij het tijdstip waarop niet meer wordt voldaan aan de verplichting waarvan het niet-nakomen de douaneschuld doet ontstaan, hetzij het tijdstip waarop de goederen in het vrije verkeer werden gebracht, wanneer achteraf blijkt dat aan één van de voor het in het vrije verkeer brengen van genoemde goederen vastgestelde voorwaarden niet echt werd voldaan;

f) in de gevallen bedoeld in artikel 2, lid 1, onder f): het tijdstip waarop de goederen waaruit de afvallen en overblijfselen voortkomen, worden vernietigd.

Artikel 4

1. Ten aanzien van bepaalde goederen wordt geen douaneschuld bij invoer geacht te ontstaan:

a) in afwijking van artikel 2, lid 1, onder b) en d), wanneer de belanghebbende het bewijs levert dat het niet nakomen van de verplichtingen welke voortvloeien:

— hetzij uit de bepalingen vastgesteld voor de toepassing van artikel 2 van Richtlijn 68/312/EEG,

— hetzij uit het verblijf van de betrokken goederen in voorlopige opslag,

— hetzij uit het gebruik van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst,

het gevolg is van de totale vernietiging of het onherstelbare verlies van bedoelde goederen door een oorzaak die verband houdt met de aard van de goederen, dan wel door toeval of overmacht ofwel na toestemming van de bevoegde autoriteiten.

In de zin van dit punt zijn goederen onherstelbaar verloren wanneer zij voor een ieder onbruikbaar zijn geworden;

[1] PB nr. L 175 van 12. 7. 1979, blz. 1.
[2] PB nr. L 286 van 9. 10. 1986, blz. 1.

b) in afwijking van artikel 2, lid 1, onder e), wanneer deze goederen, die eerder in het vrije verkeer werden gebracht met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van rechten bij invoer wegens hun bestemming voor bijzondere doeleinden, met toestemming van de bevoegde autoriteiten uit de Gemeenschap worden wederuitgevoerd of worden vernietigd;

c) in afwijking van artikel 2, lid 1, onder f), eerste streepje, wanneer het bedrag van de invoerrechten voor de afvallen en overblijfselen die zijn ontstaan door de vernietiging van goederen welke in het vrije verkeer zijn gebracht met gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten wegens hun bestemming voor bijzondere doeleinden, ten hoogste gelijk is aan het bedrag van de rechten bij invoer die het gevolg zijn van het in het vrije verkeer brengen van de vernietigde goederen.

2. Wanneer het bedrag van de invoerrechten voor afvallen en overblijfselen die zijn ontstaan door de vernietiging van goederen welke in het vrije verkeer zijn gebracht met gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten wegens hun bestemming voor bijzondere doeleinden, hoger is dan het bedrag van de rechten bij invoer die het gevolg zijn van het in het vrije verkeer brengen van de vernietigde goederen, is het bedrag van de douaneschuld bij invoer welke is ontstaan krachtens artikel 2, lid 1, onder f), eerste streepje, gelijk aan het verschil tussen het bedrag van de invoerrechten voor afvallen en overblijfselen en het bedrag van de rechten bij invoer die het gevolg zijn van het in het vrije verkeer brengen van de vernietigde goederen.

B. Douaneschuld bij uitvoer

Artikel 5

1. Er ontstaat een douaneschuld bij uitvoer:

a) wanneer goederen die aan rechten bij uitvoer onderworpen zijn, het douanegebied van de Gemeenschap verlaten; goederen die het eiland Helgoland als bestemming hebben, worden niet beschouwd als uitgevoerd uit dit douanegebied;

b) in geval van niet-naleving van de voorwaarden op grond waarvan de goederen met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van rechten bij uitvoer het douanegeied van de Gemeenschap hebben verlaten.

2. Het bepaalde in artikel 2, lid 2, betreffende douaneschuld bij invoer is mutatis mutandis van toepassing op goederen waarvoor een uitvoerverbod of -beperking geldt, ongeacht de aard daarvan.

Artikel 6

Het tijdstip waarop de douaneschuld bij uitvoer ontstaat, wordt geacht te zijn:

a) in de gevallen bedoeld in artikel 5, lid 1, onder a):

— indien voor de betrokken goederen een aangifte ten uitvoer is gedaan: het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten deze aangifte aanvaarden of waarop enige andere handeling wordt verricht die volgens de geldende bepalingen dezelfde rechtsgevolgen heeft als deze aanvaarding:

— indien voor de betrokken goederen niet de bij het eerste streepje bedoelde douaneaangifte is gedaan: het tijdstip waarop de genoemde goederen het douanegebied van de Gemeenschap daadwerkelijk verlaten;

b) in de gevallen bedoeld in artikel 5, lid 1, onder b): het tijdstip waarop de goederen een andere bestemming bereiken dan die op grond waarvan zij met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij uitvoer het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten, of, indien de bevoegde autoriteiten niet in staat zijn dit tijdstip te bepalen, het tijdstip waarop de termijn verstrijkt welke is vastgesteld om het bewijs te leveren dat aan de voorwaarden voor deze vrijstelling is voldaan.

TITEL II

TIJDSTIP DAT IN AANMERKING MOET WORDEN GENOMEN VOOR DE VASTSTELLING VAN HET BEDRAG VAN DE DOUANESCHULD

Artikel 7

Onder voorbehoud van de bijzondere bepalingen die in het kader van specifieke douane- of landbouwregelingen zijn vastgesteld:

a) wordt het bedrag van de rechten bij in- of bij uitvoer dat op goederen van toepassing is, vastgesteld op basis van de voor deze goederen geldende heffingsgrondslagen op het tijdstip waarop de daarop betrekking hebbende douaneschuld ontstaat en wanneer het om goederen gaat die onder de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten zijn geplaatst, op basis van het aantal maanden of gedeelten van maanden gedurende welke de goederen onder deze regeling zijn geplaatst.

b) is, wanneeer het tijdstip waarop de douaneschuld ontstaat niet nauwkeurig kan worden vastgesteld, het tijdstip dat in aanmerking moet worden genomen voor de vaststelling van de voor de betrokken goederen geldende heffingsgrondslagen, het moment waarop de bevoegde autoriteiten constateren dat deze goederen zich bevinden in een situatie die een douaneschuld heeft doen ontstaan.

Indien evenwel uit de gegevens waarover de bevoegde autoriteiten beschikken, blijkt dat de douaneschuld is ontstaan op een eerder tijdstip dan dat waarop zij die constatering hebben gedaan, wordt het bedrag van de rechten bij in- of bij uitvoer voor de betrokken goederen vastgesteld op basis van de heffingsgrondslagen die daarop van toepassing waren op het vroegste tijdstip waarop het bestaan van de uit die situatie voortvloeiende douaneschuld aan de hand van de beschikbare gegevens kan worden vastgesteld.

TITEL III

TENIETGAAN VAN DE DOUANESCHULD

Artikel 8

1. Onverminderd de geldende bepalingen inzake het tenietgaan van het invorderingsrecht in geval van verjaring van de douaneschuld en inzake niet-invordering van de douaneschuld in geval van gerechtelijk geconstateerde insolventie van de schuldenaar, gaat de douaneschuld teniet :

a) door betaling van het bedrag van de rechten bij in- of bij uitvoer waaraan de betrokken goederen onderworpen zijn, of, in voorkomend geval, door kwijtschelding van dit bedrag uit hoofde van de geldende communautaire bepalingen ;

b) door verbeurdverklaring van de goederen. Voor de strafwetgeving van toepassing op inbreuken op de douanewetgeving wordt de douaneschuld evenwel geacht niet te zijn tenietgegaan indien de strafwetgeving van een Lid-Staat bepaalt dat de douanerechten als grondslag dienen voor de vaststelling van sancties, of indien het bestaan van een douaneschuld een grond vormt tot strafvervolging.

2. De douaneschuld bij invoer gaat eveneens teniet :

a) wanneer, voordat de goederen zijn vrijgegeven, de aangifte voor het vrije verkeer of voor de tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer om een bij de geldende regeling erkende reden door de bevoegde autoriteiten wordt geannuleerd of ongeldig wordt verklaard of wanneer die autoriteiten toestaan dat de aangever deze aangifte vervangt door een aangifte voor een andere douaneregeling ;

b) wanneer de goederen die zijn aangegeven voor het vrije verkeer of voor tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer, voordat zij zijn vrijgegeven, in opdracht of met toestemming van de bevoegde autoriteiten worden vernietigd of met toestemming van die autoriteiten aan de Schatkist worden afgestaan, in ongewijzigde staat of na vernietiging ;

c) wanneer de belanghebbende het bewijs levert dat de goederen welke voor het vrije verkeer of voor tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer zijn aangegeven, door een oorzaak die verband houdt met de aard van de goederen dan wel door toeval of overmacht zijn vernietigd of onherstelbaar verloren zijn gegaan, voordat zij zijn vrijgegeven ;

d) wanneer de belanghebbende het bewijs levert dat het niet nakomen van een van de verplichtingen welke het verblijf in voorlopige opslag of het gebruik van de douaneregeling waaronder de goederen zijn geplaatst met zich brengt voor goederen die aan rechten bij invoer zijn onderworpen, toe te schrijven is aan het feit dat de betrokken goederen :

— uit het douanegebied van de Gemeenschap zijn uitgevoerd of in een vrije zone zijn gebracht, of

— naar een andere Lid-Staat zijn verzonden, waar zij overeenkomstig hun juridische status zijn behandeld.

3. De douaneschuld bij uitvoer gaat eveneens teniet :

a) wanneer de aangifte ten uitvoer om een bij de geldende regeling erkende reden door de bevoegde autoriteiten wordt geannuleerd of ongeldig wordt verklaard,

b) wanneer de belanghebbende het bewijs levert dat de ten uitvoer aangegeven goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben kunnen verlaten.

TITEL IV

BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP HET HANDELSVERKEER TUSSEN DE GEMEENSCHAP EN BEPAALDE DERDE LANDEN

Artikel 9

1. Wanneer tussen de Gemeenschap en bepaalde derde landen gesloten overeenkomsten voorzien in de toekenning bij invoer in deze derde landen van een preferentiële tariefbehandeling voor goederen van oorsprong uit de Gemeenschap in de zin van deze overeenkomsten, onder het voorbehoud dat, wanneer deze goederen zijn verkregen onder de regeling actieve veredeling, de produkten uit derde landen die zijn gebruikt bij de vervaardiging ervan, onderworpen zijn aan de betaling van de daarop betrekking hebbende rechten bij invoer, ontstaat een douaneschuld bij invoer door de afgifte van de documenten die nodig zijn voor het verkrijgen van deze preferentiële tariefbehandeling in derde landen.

Het tijdstip waarop deze douaneschuld ontstaat, wordt geacht te zijn het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten de aangifte ten uitvoer van de betrokken goederen aanvaarden of waarop enige andere handeling wordt verricht die volgens de geldende bepalingen dezelfde rechtsgevolgen heeft als deze aanvaarding.

Het bedrag van de invoerrechten waarop deze douaneschuld betrekking heeft, wordt vastgesteld alsof het een douaneschuld betrof die is ontstaan doordat op hetzelfde tijdstip de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van de betrokken goederen is aanvaard om de regeling actieve veredeling te beëindigen.

2. Artikel 8, lid 1 en lid 2, onder b) en c), is mutatis mutandis van toepassing ten aanzien van het tenietgaan van de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde douaneschuld. Deze douaneschuld gaat eveneens teniet wanneer wordt overgegaan tot annulering van de formaliteiten die vervuld zijn ter verkrijging van de preferentiële tariefbehandeling.

TITEL V

BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN IN HET HANDELSVERKEER TUSSEN DE LID-STATEN

Artikel 10

1. Voor zover communautaire goederen, wanneer zij tussen de Lid-Staten worden verhandeld, onderworpen zijn aan een douane- of landbouwheffing, zijn de artikelen 2 tot en met 8 mutatis mutandis van toepassing ten aanzien van het ontstaan van de douaneschuld die uit deze situatie voortvloeit, het tijdstip dat in aanmerking moet worden genomen voor de vaststelling van het bedrag van die douaneschuld, alsmede het tenietgaan van die douaneschuld.

2. Wanneer tijdens de overgangsperiode die is vastgesteld in de akten betreffende de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Gemeenschap, het in het vrije verkeer brengen in de nieuwe Lid-Staten van goederen welke in andere Lid-Staten onder de regeling actieve veredeling verkregen zijn — en vice versa — afhankelijk is van de inning van een compenserende heffing, ontstaat door het vervullen van de voor het in het vrije verkeer brengen van de betrokken goederen vereiste formaliteiten een douaneschuld bij invoer.

Het tijdstip waarop deze douaneschuld ontstaat, wordt geacht te zijn het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten de aangifte ten uitvoer naar de Lid-Staat van bestemming van de betrokken goederen aanvaarden of waarop enige andere handeling wordt verricht die volgens de geldende bepalingen dezelfde rechtsgevolgen heeft als deze aanvaarding.

Artikel 8, lid 1 en lid 2, onder b) en c), is mutatis mutandis van toepassing ten aanzien van het tenietgaan van deze douaneschuld. Deze douaneschuld gaat eveneens teniet wanneer wordt overgegaan tot annulering van de formaliteiten die vervuld zijn ter verkrijging van de toelating van de betrokken goederen tot het vrije verkeer.

TITEL VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 11

Deze verordening vormt geen belemmering voor de in de Lid-Staten geldende bepalingen op grond waarvan goederen het onderpand vormen voor de rechten bij in- of bij uitvoer waaraan zij onderworpen zijn en uit hoofde waarvan deze goederen voor beslaglegging of verbeurdverklaring in aanmerking kunnen komen.

Artikel 12

De bepalingen die voor de toepassing van deze verordening nodig zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 26, leden 2 en 3, van Richtlijn 79/695/EEG.

Artikel 13

Richtlijn 79/623/EEG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 1989.

Verwijzingen naar die richtlijn moeten worden gelezen als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 14

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1989.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 juli 1987.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. SIMONSEN